

отъ царствующаго колѣно на
 варажкитъ князе. Почива съ мене,
 и моятъ родъ. Да бѣже князь Иванъ
 Петровичъ Шуйскій живъ, азъ нему цѣхъ
 престола си да завещаю; никой
 не знай сега кому той ще се падне!
 За вѣчко оми виновенъ само азъ.
 А искахъ азъ добро, Армен! — Искахъ
 да помря и да изгладѣ вѣчко!
 О, Боже мой! Защо ме царь направи!